

ΚΕΙΜΕΝΟ XLVI – ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΜΠΑΙΝΕΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Κικέρωνας στο έργο του « *De Finibus* » αναφέρει την, ιδιαίτερα αγαπητή στους Στωικούς , άποψη ότι το σύμπαν ανήκει σε όλους τόσο στους θεούς όσο και στους ανθρώπους και γι ' αυτό είναι υποχρέωση όλων να θέτουν το κοινό συμφέρον πάνω από οποιαδήποτε ατομική ωφέλεια. Αυτό βέβαια θα επιτευχθεί μέσω της υπακοής στους νόμους για να υπάρξει γενική ευημερία αλλά και στην αυτοθυσία ώστε να προστατευθεί η ασφάλεια και η ακεραιότητα της πατρίδας.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Philosophi mundum censent regi numine deorum; eum esse putant quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum, et unumquemque nostrum eius mundi esse partem; ex quo illud natura consequitur, ut communem utilitatem nostrae anteponamus. Ut enim leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic vir bonus et sapiens et legibus parens consulit utilitati omnium plus quam unius alicuius aut suae. Nec magis vituperandus est proditor patriae quam proditor communis utilitatis, aut communis salutis desertor propter suam utilitatem et salutem. Ex quo fit, ut laudandus is sit, qui pro re publica cadat, quod decet cariorem nobis esse patriam quam nosmet ipsos.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι φιλόσοφοι πιστεύουν ότι ο κόσμος κυβερνιέται από τη βούληση των θεών· νομίζουν ότι αυτός είναι κάτι σαν κοινή πόλη και πολιτεία ανθρώπων και θεών και ότι ο καθένας χωριστά από εμάς είναι μέρος αυτού του κόσμου· εξαιτίας αυτού προκύπτει εκ φύσεως εκείνο, δηλαδή να βάζουμε το γενικό καλό πάνω από το ατομικό. Γιατί, όπως οι νόμοι βάζουν τη γενική ευημερία πάνω από την ατομική, έτσι και ο άντρας ο σωστός και ο σοφός και αυτός που υπακούει στους νόμους φροντίζει περισσότερο για την ευημερία όλων(του συνόλου) παρά για την ευημερία ενός οποιουδήποτε ατόμου ή τη δική του. Και δεν πρέπει να επικρίνεται περισσότερο ο προδότης της πατρίδας παρά ο προδότης του κοινού συμφέροντος ή από όποιον λιποτακτεί από τη γενική ευημερία για χάρη της ατομικής του ωφέλειας και ευημερίας. Από αυτό συμβαίνει ώστε να είναι αξιέπαινος αυτός που πέφτει για την πατρίδα, επειδή αρμόζει να είναι η πατρίδα πιο αγαπητή σε μας από ότι εμείς οι ίδιοι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Τα ουσιαστικά **utilitas-tatis** και **civitas-tatis** σχηματίζουν τη γενική πληθυντικού με την κατάληξη -um (*utilitatum, civitatum*) και -ium, (*utilitatum, civitatum*).
2. ΠΡΟΣΟΧΗ στο ρήμα: **fio**, factus sum, fieri (παθητικό του *q.facio*)= γίνομαι [(εδώ) fit + ουσιαστική συμπερασματική πρόταση= συμβαίνει ώστε].

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ (ΟΠΟΥ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ) ΑΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΣΕ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟ ΛΟΓΟ ΜΕ ΕΞΑΡΤΗΣΗ IS LEGIT

IS LEGIT philosophos mundum censere regi numine deorum; sic virum bonum et sapientem et legibus parentem consulere utilitati omnium.... Ex illo fieri, ut laudandus is esset, qui pro re publica caderet, quod deceat cariorem sibi esse patriam quam semet ipsos.